

ענין שער הבנות הקידוש

מגד אבא ועתה הרי נשלב ליכנס המקיף הא' התחמו' דמוחין דז"א הנק' ל' דלגל דלוימא ודאבא ושלם לגמרי :

אין עליה. יש מתיחה למטה

כל העליות כאן הן של הפנימיות. החיצונית עלתה כבר בתפילה בשדה.

עוד

(א) בענין ג"פ ויכולו שבליל שבת הנה בויכולו הא' של העמיד' עולים חג"ת דז"א שהם ג"פ שביע' הגו' בויכולו וכללים חב"ד וחב"ד עולים בל' דלגל דז"א וחב"ד דבריאה עולים בנה"י דז"א דלג' וכן כל המדרגות שתחתיהן עולין על הסדר הזה עד שנמלא שעולין נה"י דעשיה במקום חג"ת דעשיה ומקום הנה"י נשאר חלל ופנוי כג"ל בסוד מתוליה מות יומת. אח"כ בויכולו חב"ד שאחר העמידה לריכה המל' דלג' לפנות בחג"ת דלג' כדי לקבל הארה מן המוחין שלה אשר שם בחג"ת ואינה יכולה לפנות רק עד נה"י הנק' מדת לילה לפי שהם המידה והשיעור של קומת המל' הנק' לילה אבל חג"ת נקרא מדת יום וחודר ענין זה. והנה עתה בליל שבת אינה יכולה לפנות במדת יום ולכן שארה במקומה בנה"י, שהם מדת לילה והארה של המוחין שלה העומדי' בחג"ת יורדת למטה עד מוחין שלה אבל היא אינה עולה. וז"ס ברכה מעין ז' של ליל שבת. והוא כי טרע כי כל חזרת העמידה דש"ן היא בחג"ת ולכן בשחרית דימוי החול שהיא עולה ממש בחג"ת הנק' מדת יום לכן יש חזרת עמידה גמורה אבל עתה שאינה עולה שם אמנם עכ"ז יורדת הארה שמס אליה לכן היא חזרת מעין ז' גלא גמורה בו' ממש. אח"כ בויכולו הג' של הקידוש מקבלת הארה מג"ר דז"א ע"ד הגו' בחג"ת ח"ס מה שצריך לקבל הכוס בשתי ידיו כמבואר אללנו ע"ש :

ענין

(ג) הקידוש הנה ויכולו הא' אז יהיה המל' נק' חק"ל כי היא עומדת בנה"י בויכולו הג' נקרא תפוחין כי אז מקבלת מחג"ת אע"פ שאינה עולה שם. וביכולו הג' נקרא קדישין כי עתה מקבלת מחב"ד שהם מוחין [מש] דז"א [ונדע] כי כל קדוש הוא בחכמה משא"כ בב' ויכולו הראשונים שאינה מקבלת רק מהתפשטות המוחין בחג"ת נה"י ומהארתה. והנה בויכולו הא' הנקרא חק"ל לרין לטוין ביחוד יהוה אה"י יהוה אדני כי אלו הד' שמות מקבלת עתה המל'. וסוד הענין הוא כי למעל' בראש ז"א שם הם המוחין הנק' יהוה אה"י ותמשיך הארה משם דרך הקוים מיהוה אה"י ויהוה אה"י שהם מוחין מגד אבא ודלוימא עד הנה"י לת' כדי שיהי' כח בלחות הארות של המוחין שבתוכם לבת בחי' מוחין אל המל' אע"פ שאין בנה"י בחי' מוחין ממש ולמטה בנה"י דז"א שם הוא יחוד יהוה אה"י זה בז"א וזה בטק'. וגם כי נ"ה עולם נק' יהוה אדני [ובאשר] תקח הכוס בשתי ידך כטוין כי כל יד היא סוד יוד ה"י שכן יש ב"פ יוד ה"י יוד ה"י עשר אותיות כנגד יוד אלצעות ע"ב הידים גם קף היא ענולה בלוי' ו' וה' אלצעות הרי י"ה. ואח"כ יכוין באלו האותיות שהם מלאות כזה יוד ו"ו דל"ת ה"י יוד שהם י"ד אותיות בשם הא' יוד אותיות בשם הב' הרי כ"ח פרקים שבידים הב' [בקידוש] יכוין בג"פ הויה דע"ב דיוודין בזה האופן ר"ת של יום הששי ויכולו השמים ר"ת יהוה ותכוין שהיא מלאה ביוודין הרי ע"ב אחד ומלת ויכלו היא בנימטריא ע"ב וע"פ שיש בקידוש הרי ג"פ ע"ב ובבענין היין עלמו יכוין להמשיך אל המלכות ד' מוחי' מהבינה וע"ב ד' הויות עסמ"ב וג' אהיה דיוודין והסין ואלפין ויש בהם ז' יודין ביהוה פשו' כמנין יין וגם יש בהם בסי' מלאים ע' אותיות כמנין יין. וגם הם כוד ז"ס הנשע' אל המל' כל אחת כלולה מ' כמנין יין. והנה ד' ההויות הם המוחי' עלמן חב"ד כלול מחו"ג וג' אה"י הם הלבויס שלהם שהם נה"י דלוימא ומלא כי היין הם המוחי' ויש להם ב' לבויס הא' הוא הכוס והוא סוד הנה"י דלג' כנו' והב' הוא הידים של האדם שבהם אחוז הכוס של יין והם סוד הידים של ז"א אשר בתוכם מחלבים ומתפשטים הנה"י דלוימא כנודע. גם תכוין לב' הויות דע"ב וס"ג שבהם ז' יודין כמנין יין ואלו ההויות הם אשר בהם אלו מכוים ב' הידים יהוה י"ה בכל א' מהם כנו' גם ב"פ יוד ה"י ה"י יין גם תי' שיש בטמח הקידוש כמנין יין ועם ב' השמות הרי ע"ב. [נס] יכוין להמשיך אליהם גם את בחי' הכתר שלה ע"י היין באופן זה כי הנה הכתר הוא ע"י הכתה יוד ה"י יוד הא' יוד ה"י ובהיותם בסוד ריבועים עולים בגי' כתר בזה האופן יוד פ' ה"י בגי' ש' יוד פ' יה

ריבועים כאן זה הכפלה

ה"א בגי' ק"ך יוד פ' ה"ה בגי' ה"ה ס"ה כתר והנה המילוי לבדו של שם י"ה בגי' מניי מילויים אלו הוא עולה כ"ז בזה האופן יוד שבמילוי יוד בגי' עשרה ו' ו' ו' ו' ו' שהם ג' מילויס ס' סם בגי' י"ו ס"ה הויה ו"ס כי ביה ה' זור עולמים ר"ל שסם הויה נרמז בגי' מילויס של י"ה כנו'. [ובקונטרס חתך] מלאתי שכ"ז יכוין ע"י ראית והסחכלות ענינו ביום היין וע"כ ימשיך אליה בחי' הכתר הג' הנו'. ובקונ' אחר מלאתי ש"ש שבת כאשר חרש יחול ענינו ביום היין כנודע יכוין כונה אחרת משונה שבמי יחול והוא שיכוין בשם י"ה חד"כ כי הנה ה"פ י"ה חד"כ הם בגי' בת עי"ג שעליה חר"ל ונותן ענינו ביום וענין בת עין זו נבאר אותו בשער רה"ק בענין היחודים בענין יחוד המתח' חיות איש מהיר במלאכתו י"ד ד' ובשפתה הכוס יכוין כי הז' שמות הנ"ל שהם ד' היות וג' אה"י של המוחי' של בגי' ר"ב ותג"ה וכת' אריותוים הפשוטות ס"ס שתי"ה :

גם בערב שבת וגם ביום

י"ה אדר [80] זה מלכות דמרגל 5 = 400

קודם הכוס של קידוש לרין שיאמר כל המזומר הזה והוא מזומר לדוד ה' רועי כו' בין בלילה בין ביום בשחרית ובין בסעודה מנחה. ובר"ת אך טוב וחסד ירדפני יכוין שהם כמנין כ"ז כמנין שם יהוה. וגם בס"ת אך טוב וחסד יכוין שהם כ"ז והם בגי' שם יהוה אלה שבסעודה הלילה יכוין בהויה דיוודין ובשל שחרית בהויה ובשל מנחה באלפין. ובשיאמר סברי מרן יכוין כי סברי הם ג' מנינים ס"ד הם בגי' עשר הויות פשוטות ה' דחסדים וה' דגבו' והם ס"ד דסברי' והב' כוללים של החסדי' וגבו' הם ב' דסברי' ועשרה ה' כוללים שלהם הם יוד דסברי' : **מרגן** הוא בגי' שם והוא מ"ש בשם מן שמע וע"ש. ובחי' הגפן אס הוא בסעודה הלילה יכוין שהוא בגי' חק"ל שהוא חיבור יהוה אה"י יהוה אה"י ובסעודה שחרית לב' הויות ע"ב ס"ג עס ב' כוללים שלהם ועם הכולל לב'. ובסעודה המנחה יכוין להויה דע"ב דיוודין ולשם אדני' והכולל לב'. גם בלילה יכוין להויה דמ"ה ודב"ן ולמ"א אותיות שיש בשם אה"י פשוט ומילוי ומילוי דמילוי והם קל"ח כמנין הגפן' ובשחרית יכוין לשם אל אלהים אה"י ו' ובמנחה יכוין לב"פ שם אדני' וח' אריותוים הם קל"ח. ז' ובבענין סעודה ליל שבת כבר נתבאר אללנו מלאתי כתוב בקונט' בזה בסוד האכילה יכוין כי הלחם הוא מחסד והיין מהגבו' ה' מן בינה מים מן החסד בשר לה' ונלע"ד מן כ"ה ר"ל נלח הוד פרי עץ הוא יסוד הנק' פרי העץ שהוא פ"ת :

בונת ברכת בפס"ג. הנה ברכה זו יש בה ע' טיבין ואינם מכלל ע' טיבין שיש בויכולו והקידוש ותכוין בהם שם סוד ע' יודין שיש בד' הויות עסמ"ב ותכוין להמשיך כולם אל הנק' שהיא בחי' כוס היין כג"ל. והנה הנקבה היא הויה דב"ן דהויה ובה ע' אותיות ותכוין להמשיך ע' יודין הגו' בע' אותיות הויה דב"ן שבנק' ובחיבת הגפן תכוין מש"ל שהיא בגי' חק"ל והוא בגי' ד' שמות יהוה אה"י יהוה אה"י וביאורו הוא שכתוין להמשיך היין הזה הנק' פרי הגפן אל הנקבה הנק' גפן העומדת בגי' דז"א ובהיותה שם נקרא חק"ל כג"ל ולהיותה שם אתה מוריד לה עתה הארה המוחין של ז"א :

בונת שתיים היין. אח"כ תשפה כוס היין ותכוין בשמיתו אל הג"ל כי הנה האדם בעלמו הוא סוד ז"א והכוס אשר בידו היא הנקבה העומדת בחזה שלו והיין שבתוכו הוא בחינת הארת המוחין הנמשכין ממוחין דז"א ועתה ז"א עלמו שותה היין הזה ששם אלו האורות הגו' נכנס' דרך פנימיות ז"א כג"ל כי בחי' היין הזה הוא א"פ דמוחין דז"א ואינו א"מ כי הנה הוא בחי' המעשה ואח"כ בוקעים האורות האלו ויואלים דרך דופני גופו דז"א וכנסין תוך דופני גופא דנק' כדי שיהי' ממש בחי' א"פ נגמור והוא ע"ד שאר המוחין הפנימיים שיואל' ממש מדופני גופ' דז"א וכנסין תוך דופני גופא דנק' ולכן לרין שהאדם שהוא ז"א שותה הוא עלמו היין הוס ט' כדי שירד עד התקוס שם עומדת כנגדו הנק' מבחוק ומשם יואלים וכנסין בה :

תפלה טובה קודם כל סעודה מלאתי כתוב בקונטרס א' . ונלע"ד שאינו משם מורי ז"ל. וז"ל זאת התפלה טוב לאומרה קודם כל סעודה מנ' סעודות של שבת וזה סדרה. יה

שמן ח'ג דרוש ענין השודתן פי עד שי הכו' ופרי עין חיים ששון צב

(ד) **שם** ונדע כי כל הכל הפה הוא בחי' אור"מ וכו' לעיל דרוש ו' דעמידה ע"מ שיז פ"ד ופס' ש' רוח הקדש חיקון ו' לעין נדרים ושבעות :

(ח) **שם** וזכר הקדמה שנה"ל כי הטוק' איננה עומדת רק בנה"י דז"א בלבד וכו' פי' בנה"י שעל גבי חג"ת פן נפגער בדרוש הקודם דרוש ב' ד"ע ועוד בדרוש הקודם חג"ת דרוש ב' דס"ז ע"ד ד"ה והנה עתה בליל שבת וכו' [נקמן בדרוש זה] .

(ו) **שם** כנודע כי כל מוחין דנוק' הם משם י"ה וכו' לעיל דרוש ח' דק"ש לחול בפ' והיה יע"ש ובש' מואמרי רשבי' באר"ז דנין ע"ג עוד לעיל דס"ג רע"א והוא ענין רחילה פ"ו במים חמין ושם יע"ש ודרוש ה' דחפ"ל .

(ז) **שם** ח"מ ביו"ט הכיין שהם מד' מוחין דאימא וכו' עיין מ"ש לעיל באות ב' .

(ח) **שם** ועיין בשער המלות [פ' קדושים] ששם כתב שג' אלד"ים ח' בגבורה וח' בכור וח' במל' וכו' כן כתב ג"כ לעיל דרוש ה' דיעבור וכן בע"מ שי"ג פי"א והיות אלד"ים בגבורה וכוד עיין בע"מ שמ"ר פ"ד דיש בכלי גבורה וכוד שם אלד"ים אך במל' לא מלינו בכלי שם אלד"ים יע"ש וכן בכלים דבינה לא נמלא אלד"ים רק נקרא בשם אלד"ים ועיין בשער המלות פ' השא מ"ש פעם יע"ש . נמלא דכאן נקט אלד"ים בבינה וגבורה ומל' וכן בש' המלות פ' השא ושער הלוקטים פ' השא דע"ע ע"א ובמב"ש דע"ז נעיל. דרוש ח' דיעבור ושער המלות פ' קדושים שם כתב ששם בגבורה וכוד ומל' ולזה ל"ע לרבינו :

(ט) **שם** ואמנם ג"פ אלד"ים הם מלמעלה למטה וסימנם שומר הכרית והחסד וכו' בפע"מ פע"ו שם יזכר בארובה לשון וז"ל אמנם יש ג' אלד"ים ג' שביעי והנה ג' שביעי הם ממטה למעלה מל' יסוד חסד וכו' שומר הכרית והחסד כיז אלד"ים ב' . ביום הז' המל' הנק' מלאכתו . וישנה ביום הז' יסוד . ויברך חסד . אלד"ים גבורה . אח יוס הז' חסד . אשר ברא אלד"ים מל' . והנה ויברך הוא סוד החסד ואלד"ים חג"ת ואת יוס הז' חסד הרי הסוד מכאן ומכאן וכו' באמצע להמתיק עכ"ל .

(י) **שם** כנו' בדרושים שקדמו אך ביום השבת כל הספי' נקראים שביעות וע"ש ע"כ לעיל דס"ג סע"ב וככ"מ ואעפ"י ששם כתב על בחי' העולמות שכל העולמות הם כבוד שביעות יע"ש הכל פי' אחד והוא שכתב רבינו בע"מ של ספ"ו בענין החילוק מפרלו' לספי' או נקודה חג"ת ב"מ ספי' הוא כללות בה' ד' עולמות חבי"ע יע"ש ולזה בפ"טות בכל ספירה וספירה עולים העולמות שבת ונעשים בכוד י"ג אחר עלות ג"ר שבו להלביש לג"ת של עולם שלמעלה ונשאריו ז' ולזה הם י"ג והם ז' יע"ש ומשם הבין היטב .

(יא) **שם** נשאר בה מקומה בנה"י ע"כ פי' בנה"י שעלה ע"ג חג"ת ועיין לעיל דרוש ב' דס"ז ע"ד .

(ב) **שם** כי הנה הכתה הוא ע"י הדעת הכולל וכו' יש ט"ס בלבן וכן היא הנרשא בפע"מ על ידי הכתה יוד ה"י וכו' מילת הדעת הכולל ליחא ועיין לוח העטיות בבוף הספר עוד עיין לעיל בכונה רחילה פניו ידיו ורגליו במים חמים בערב שבת וז"ל מה ענין כהר דנוקבא בלופן זה דרך הכתה :

(א) **שם** וי' וכו' שהם ג' מליים ה' ע"כ כל"ל יח"ש ששם ג' מיני מלוי הה' הם בגי' י"ז ופשוטו .

(א) **שם** שביים שבת כאשר האדם יתן עיניו ביום היין כנודע ע"כ לאו דוקא יוס הכתה אלא ר"ל יוס ולילך ועיין בסוד להרב ש"ס זל"ה שכתב כונה זו בין בקידוש היום ובין בקי' הלילה וכן בפע"מ פנ"ח כ' חס"י יע"ש

(א) **שם** יכוין בונה הארת מבושה מבימי החול ע"כ ע"ש מאמרי רשבי' ד"א ע"ד [עיין פ' עקב בסופו בשער המלות שיהכלל במים בעת המיזוג ויכוין שהם ע' יודין דעכמ"ב ג' מים יע"ש פע"מ שבת פכ"א לקמן בקידו' היום דע"ד סע"ג] וד"ע ע"כ וז"ל ליתן עיניו ביום של ברכה להמשיך לה הארת מהכור העליון להיות שרתל לית לה עיינין יע"ש ועיין בספר דברי שלום דז"ן סע"ג דליין ועיין שער הכוונות דרוש ק"ש בכונה ורחימא איתו ושם תראה כונה זה העיין הנמשך לה מהזכר עכ"ל וז"ל שם וכו' הרבוע של שם הוי"ה דלפ"ן דמ"ה העולים ק"ל בגי' עיין ויכוין ב' פעמי' ק"ל שהם סוד ב' עיינין עילאין להמשיך משם בחי' הארת רחיה עליונה וזה עמ"ה היא הכונה שחיקו בכוס ברכת המזון בלומרס ז"ל ונתן עיניו בו יע"ש .

(א) **שם** נחבאר בש' רוב"ק בימוד המתחיל מיתא ח"ש וכו' שם דה"ן ודני"ט ש' ההקדמות דד"ן ע"ד דרוש הדעת וזכר שלום בסופו דק"ע והחדש ד' .

(ב) **שם** אמז"ל ונתן עיניו בכוס ע"כ במסכת ברכות דג"א וזכר פ' פנחס דרמ"ה .

(בא) **שם** אלא שבסעודה הלילה יכוין בחי"ה דיודיין ובשל שחרית בכהי"ן ובשל מנחה באלפ"ן ע"כ וטעם לזה כתב רבינו לקמן דע"ד סע"ב וכוא דרוש ענין סעודה שחרית ז"ל ואעפ"י שמילוי יודיין מוולין ממלוי הדין וא"כ איך בסעודה הלילה שחחונה מכון במילוי יודיין ובסעודה שחרית המעולה דע"ק דהי"ן חבל זה יוכן במש"ל כי אלו השמות דמילוי הדין הם גבוהים במעלה במאד מאד כי הם למעלה באורות האו"ן דליק וכו' ובסעודה מנחה שם כתב העט"ס כי בסעודה מנחה היא מע"ק שעלה עתה

(ד) **שם** ונדע כי כל הכל הפה הוא בחי' אור"מ וכו' לעיל דרוש ו' דעמידה ע"מ שיז פ"ד ופס' ש' רוח הקדש חיקון ו' לעין נדרים ושבעות :

(ח) **שם** וזכר הקדמה שנה"ל כי הטוק' איננה עומדת רק בנה"י דז"א בלבד וכו' פי' בנה"י שעל גבי חג"ת פן נפגער בדרוש הקודם דרוש ב' ד"ע ועוד בדרוש הקודם חג"ת דרוש ב' דס"ז ע"ד ד"ה והנה עתה בליל שבת וכו' [נקמן בדרוש זה] .

(ו) **שם** כנודע כי כל מוחין דנוק' הם משם י"ה וכו' לעיל דרוש ח' דק"ש לחול בפ' והיה יע"ש ובש' מואמרי רשבי' באר"ז דנין ע"ג עוד לעיל דס"ג רע"א והוא ענין רחילה פ"ו במים חמין ושם יע"ש ודרוש ה' דחפ"ל .

(ז) **שם** ח"מ ביו"ט הכיין שהם מד' מוחין דאימא וכו' עיין מ"ש לעיל באות ב' .

(ח) **שם** ועיין בשער המלות [פ' קדושים] ששם כתב שג' אלד"ים ח' בגבורה וח' בכור וח' במל' וכו' כן כתב ג"כ לעיל דרוש ה' דיעבור וכן בע"מ שי"ג פי"א והיות אלד"ים בגבורה וכוד עיין בע"מ שמ"ר פ"ד דיש בכלי גבורה וכוד שם אלד"ים אך במל' לא מלינו בכלי שם אלד"ים יע"ש וכן בכלים דבינה לא נמלא אלד"ים רק נקרא בשם אלד"ים ועיין בשער המלות פ' השא מ"ש פעם יע"ש . נמלא דכאן נקט אלד"ים בבינה וגבורה ומל' וכן בש' המלות פ' השא ושער הלוקטים פ' השא דע"ע ע"א ובמב"ש דע"ז נעיל. דרוש ח' דיעבור ושער המלות פ' קדושים שם כתב ששם בגבורה וכוד ומל' ולזה ל"ע לרבינו :

(ט) **שם** ואמנם ג"פ אלד"ים הם מלמעלה למטה וסימנם שומר הכרית והחסד וכו' בפע"מ פע"ו שם יזכר בארובה לשון וז"ל אמנם יש ג' אלד"ים ג' שביעי והנה ג' שביעי הם ממטה למעלה מל' יסוד חסד וכו' שומר הכרית והחסד כיז אלד"ים ב' . ביום הז' המל' הנק' מלאכתו . וישנה ביום הז' יסוד . ויברך חסד . אלד"ים גבורה . אח יוס הז' חסד . אשר ברא אלד"ים מל' . והנה ויברך הוא סוד החסד ואלד"ים חג"ת ואת יוס הז' חסד הרי הסוד מכאן ומכאן וכו' באמצע להמתיק עכ"ל .

(י) **שם** כנו' בדרושים שקדמו אך ביום השבת כל הספי' נקראים שביעות וע"ש ע"כ לעיל דס"ג סע"ב וככ"מ ואעפ"י ששם כתב על בחי' העולמות שכל העולמות הם כבוד שביעות יע"ש הכל פי' אחד והוא שכתב רבינו בע"מ של ספ"ו בענין החילוק מפרלו' לספי' או נקודה חג"ת ב"מ ספי' הוא כללות בה' ד' עולמות חבי"ע יע"ש ולזה בפ"טות בכל ספירה וספירה עולים העולמות שבת ונעשים בכוד י"ג אחר עלות ג"ר שבו להלביש לג"ת של עולם שלמעלה ונשאריו ז' ולזה הם י"ג והם ז' יע"ש ומשם הבין היטב .

(יא) **שם** נשאר בה מקומה בנה"י ע"כ פי' בנה"י שעלה ע"ג חג"ת ועיין לעיל דרוש ב' דס"ז ע"ד .

מ"ש ועתה הרי נשאל ליכנס חמקי' הא' ההחתון רמו' דז"א הנק' ל' ואלס ונשאל לגמרי ע"כ הך ל"ל דעריין לא נכנס חמ' דלס וגם היה מקיים חמ' ליכנס בז"א בליל ונראה שהוא ביום בקרבנות ובנשמת כל חי ועי' בסדרה .

(יא) **שם** עוד בענין ג"פ ויכולו שבליל שבת וכו' לעיל דרוש הקודם דרוש ב' דערביית ליל שבת ד"ע ע"כ וע"ג עוד עיין שם דס"ז פ"ג וע"ד דרוש ב' המתחיל והנה שמעתי עוד דרוש אחר וכו' עוד לעיל בענין צהכ"ג ד"ג ע"ג .

(יב) **שם** וביכולו חג' נק' קדישין כי עתה מקבל מחב"ד וכו' לעיל עוד לעיל ד"ע סע"א וע"כ דרוש ב' ושם מ"ש בלוח ט"ו דגם בקב"ש נק' חק"ל תפוחין קדישין ועוד לעיל ד"ע וכוא דרוש ענין בית הכנסת ושם כ' דביום נק' קדישין נמלא לכמה אופנים נדרש .

(יג) **שם** ואעפ"י שאין בנה"י בחי' מוחין ממש וכו' פי' אלא הארות בלבד כמ"ל ונלע"ד ה"י והוא יתן עלו נה"י דז"א ע"ג חג"ת וגם המל' עלתה ע"ג הנה"י שע"ג חג"ת כמ"ל דס"ז ע"ד והוא דרוש ב' דערביית ליל שבת יע"ש .

שער הקריאת שמע

עולם הבריאה פרק כד כה מח

שמוע תכוין שהוא גבורה דו"א וע"י מתקן החסד שבה במל' והיה בזהויות החי"ג הנה הגוף נכלל באמצעי' ולכן פ' זו היא פוללת שם ע"ב גופא ותרין דרועין . ומושמחם עד פ' ציונות תכוין להיריד כל שאר בני תכוין לב' חרקין תחתיו' דו"א דה"י ולתת' דמל' וצפ' ציו' תכוין לב' חרקין תחתיו' דו"א דה"י שרם נתקנו נ"ה כולם של המל' ובתוכן ג"כ היסוד :

וה"ה מטר המטר הוא אור עליון היורד מלמעל' שהם מ"ד וכנגדו עליון ניצויות הקדושה אשר בעמקי הקליפות בסוד מ"ג והוא בירור המלכים ומיתו לקראת אותו היורד ועליון ומתדבקין ומתבררים כי הם מתאווים וחושקים לעלות אל מקומם וכשישולם זה הבירור יבא משיח נדקטו וזה סוד גדול יום רשמיים כיום קיבוץ גלויות :

כתב האר"י זל"ה עולמות' שפירת' דל"י לה עיינין היא הכלה הכלולה דמטרא דינחא אתי דכתיב ביה ותכהן עיני מראות ויעינין הם למטה בהיכל הכות והם ע' קתדראות כדאיתא בזהר פרשה ויחי ופרשה פנחס ובהם מק' החשבון כדכתי' עיניך ברכות נחשבון כדאי' התם אבל למעלה בהצילות שהיא שפירתא לית לה עיינין לכן היה רבינו הקדוש מעביר ידיו על עיניו בשעת ק"ש ביחוד הכלה וגם גופא לית לה דהא נקבא מתדבק' מאחוריו בראש החי' פדאי' בדרחא ולא מתפרשא אלא בדרועין וירכין וכך כתב הרמ"ק עצמו וז"ל ר' שא"ל אלא ב' דרועין וסוקין ובשעת היחוד דהיינו ח"ח ד' שהיה ד' בתחל' אצילותה כריך להעבי' ידו על עיניו כדכתיבנא ואפטר עליה כגו העול' לכוף ראשם על ברכיה' בשעת היחוד לכל ירחה הגוף ויגהג ירחה תור' היא והנה לא נזכ' עיני החל' וזה יורה על מה שכתבנו וטעם הדבר כי נוקבא דזעיר אנפין היא כולה דינין והלו הויה לה עיינין הויה מוקד' עלמא בשלהובית' וז"ל הסבי עיניך מעגדי שיהיו לנט' ולא כנגד החתן וז"ל המתפלל כריך שיתן עיניו למטה למטה ממש בהיכל הכות ולבו למעל' באצ"י :

פעם אחת חששתי הני חיים צעירי וישבתי קרוב לב' חדשי' חולה מן העיני' ושאנתי למורי זל"ה ואמ' לי על שלא כוונתי בליל שבת בקידוש כי הלא פסיעה גמיה נוטלת ח' מת"ק מאו' עייניו של אדם ואינה חוזר' אלא בקידו' ליל שבת ולפי שאין לא כיוונתי בו לכן אירע לי זה . הח"כ שאנתי ונתר סינת הדבר ואמר לי שגם היה בו מציא' אחר שפע' ח' הייתי משתכל בהרב זל"ה בשע' התפל' שהוא היה מצוין כוונ' עליונו' ויש שם קדוש' רבה מאוד והשרא' השכיל' מאוד ולא היה ראוי להסתכל בו ואמר לי לפחו' לא הסתכל בו גב' זמנים הלו כשהיה אומר ק"ש וכשהיה אומר ב"כ וכשהיה אומר קדושה מעומד כי צאלו המקומות הם כיונות גדולות וזיוס ח' שמנעתי מלהסתכל בו גב' זמנים אלו ומתפא עיני מיד ברבע ההוא :

פרה כה בענין סדר רמ"ח תבין שנק"ש כבר בחרנו כי אחר שירד השפע לג' מוחי ז"א אח"כ יורד לחג"ת יורד דו"א ועתה איך גדל ז"א ונעשין לו רמ"ח איברים שלימים . כי פ' שמע יש בו מ"ב תבין כנגד רישא דז"א וגם הוא סוד עטרא דחסדים והם ברישא דנוקבא כי מהם נעשו חו"ב דנוק' וזהו וההגת בסוד אהבת חסד וסי' מ"ב וזהו ודברת ב"ס אותיות מ"ב והם כנגד מ"ב אחוון דאבגית"ץ והנה אמרו בתיקוני' רישא דאילנא דאיוון מ"ב תבין דאבגית"ץ והנה שם מ"ב זהו גבורה ואיך אמר שוהבנת הוא חסד כנגד שם מ"ב הנ"ל והוא גבורה והענין הוא כי גם יש שם מ"ב היל' שהוא בחסד והוא כי כבר בחרנו בענין הדרוש דשמים ז"א דאצילות יש בהם דו"א שם אלו"ה והנה שם אלו"ה הוא כמנין מ"ב וזהו וההגת את זהו אהבת חסד . ובפרש' ויהיה אש שמוע עד ושמחם ע"ב תבין נגד חג"ת דו"א ג"כ כ"ד והוא עט"ר דגבורה דהקב"א וזוהר חף ה' משם כח התפשטות ה"ג בגופא דנוק' ומן ושמחם עד פ' ציונות לתיבין נגד ב'שלישים דת"ת דדכורא ובע' ציונות

ע"ב תבין נגד כה"י דדכורא ומתן כל בנין גופא דנוק' יהא המוחין של כה"י דו"א עדיין לא ירדו למקומן כי הלא ג' אינן נכנסין עד ברכ' אבנ' והמוחין של ג"א הם במקו' ג' ואלו הג"ת במקו' הג"א נמצא הג"ת ריקנית (ס"א חסדים וכבר הודעתך כי נ"ה נקראו לבר מגופא כי הם צבוס בתוספת' ואינם נגמרים רק ע"י ג"ב תתאין דאמא המתפשטות שם אמנם עתה אין להם ההארה מהם כי עדיין לא נתפשטו למטה במקומן לכן כריך לכפול ג' תבין ה' אלהיכם אמת להוריד ההארה ההיא של נה"י דאמא לנה"י דו"א אשר אמת בהם בסוד פ' ציונות כדי שישלמו כל רמ"ח איברי של דוכאי אמנם בואהבת תכוין לב"פ אור כמבואר לעיל והם לחל וזהו ואהבת ה' כי רחל נקרא את כמבואר בזהר יעוד תכוין בע"ט דהסד כל"ל ח"ס ואהבת שהוא אהבת חסד וכבר הודעתך בסוד הציונות וגם למעלה במלת אחד כי ע"י דח"ו נקרא אלו"ה לכן תכוין בר"ת והיו הדברים האלה אשר אלו"ה הנ"ל שהוא עטרא דחסדים והכוונ' כי למעלה במלת אחד ירדו המוחין והיו כלולים החסדים במוח חכמה וגבורה במוח בינה ואמנם אינם מתגלים שם כלל רק אח"כ מתחילין להתפשט ולירוד במקומן כי צפ' והיו הדברים אלו וירדו החסדים ממות החכמה אל מוח הדעת ששם הוא מקומן והנה הם ח"ח והם ה' שמות של ב"ן דהיי"ן לכן תכוין שיש ה' פסוקים צפ' זו כנגד ח"ח גם תכוין כי ה"פ אלו מתחילין צו"ו ומסיימין צ"ך והם ג' הויה והם ה"פ כ"ו כי הם ה' הויות נגד ח"ח גם תכוין כי הם של מילוי ההי"ן ה"פ ב"ן יש צפ' זו כיצד בכל לבבך בכל גו' ב"ן 'ובכל' מאודך 'והיו ר"ת ג' צ"ן 'הדברים' 'האלה' אשר 'אנכי' 'מוצק' ר"ת ג' ב"ן 'האלה' אשר 'אנכי' 'מוצק' היום ר"ת ג' ב"ן גם בשבתך בביתך ובלכתך תכוין כי צ"ס ג' מ"ב והוא ברישא דו"א בג"ר שבו ועם ר"ת 'בשבתך' 'בביתך' 'ובלכתך' הוא ג' ב"ן הרי ה' בנים וכוננת האלו הבנים טוב מאוד לכוין בק"ש שעל המטה בסוד מ"ל ועיקר כוונה זו היא בק"ש ההוא ולא כאן גם באומרך ובכל נאדך יכוין לשם מ"ה שהוא סוד הדעת שהם החסדים שהם שם מ"ה ולפי שכל הנשמות יש מהם שנמשכים מן דכורא ויש מן נוקבא כדודע ולכן כשמדבר בלשון יחיד אמר ובכל מאדך כי יש שהיא מן הדכורא שהוא שם מ"ה שהוא ג' מאד אך צפ' והיה אש שמוע שמדבר בלשון רבים לא אמרו ובכל מאדכם כי רובם מן הנוקבא ולא מן מאוד שהוא הזכר ובפרט כי פ' זו ע"ט דגבור' שהוא נוק' . גם באמרך וקשרתם לאות תיגע בתפי' של יד ושל רגש וצפ' והיה אש שמוע תשמעו פ' זו נגד ע"ט דגבו' וזהו אש שהיא אי' עלאה . ותכוין ר"ת אש"ת שהיא ע"ט דגבורה בנין דנוק' גם מלת אש היא נוק' כדודע והיא גבור' הנ"ל אי' עלאה ולפי שהמל' ע"ט דגבורה לכן גו' ונרמוז יציאת המל' צפ' זו כי הלא יציא' המל' בחוה דו"א בת"ת דו"א ואלו הם ד' אותיות וה"ה כי כבר ביארנו כי צפ' זו יש ע"ב תבין שהם בחג"ת דו"א ויציאת המלכות הוא בחוה שהוא ת"ת דו"א :

והנה כבר הודעתך סוד של המנוחה והם סוד ד' אותיות של ויהי אש שמוע כי אות' ו' בחוה דו"א שהו' הת"ת ששם הוא ו' של הו"ה כדודע וזו הוא יציאת המל' הנקרא הי"ה פי' כי המל' היא ה' אחרונה של הו"ה לכן הכתר שבה שהיא ספי' ראשונה שבה נקרא ה' וז"ל ויהי אש כי ה' הוא ח"ת דו"א ושם יוצאת ה' שהיא כתר דנוקבא הנקרא ה' אח"כ י"ה הם תרין מוחין חו"ב דילה וז"ל והי"ה לכן פ' זו עטרא דגבורה שהוא בנין הנוקבא . אמנם אחר שהחסדים נתגלו במקום הדעת שהוא מקומן צפ' ואהבת הנה עתה נתגליו הגבו' במקומן והוא שם אלו"ה כ"ל זהו א"ת השמיים ולא י"היה ר"ת אלו"ה ותכוין כי הוא שם אלו"ה ויש בו ו' יתירה כנגד ח"ח שם ג' אלו"ה אמנם סוד הדבר כריך שתדע כלל אחד לפי שעת' אנו בק"ש שלא ירדו רק מוחין של ו"ה לכן אינ

כח

שער מנחה ומערב פרה א ב ג ד

פרק ב ענין הדק' יכוין כי אות ק' רומז בקין קינא למסאבות' התפשטות הנפש והוא רגל הקוף ובתת' הדק' יכוין שהק' נעשה ה' ושיחוו' התפשטו רגל הק' ולעלות למעלה ונעשית ה' ולא חין שם אחיות הקליפ'. הר"ר אפרים משם מורי זלה"ה סוד הדקה תתן הפרוט' יכוין כי סוד פרוט' פרט' וזה כי שור' הדינין הם רפ"ח נלוזין והכולל פרט' והדינין במלכו' ה' תתא' וכשתתברין ו'עם ה' מתתקן הדינין וזהו ע"י הדק' - אע"פ שאמרנו כי עיק' הדק' תתפל' שחרית וגם במנח' אמרנו כי עכ"ז היה מורי ז"ל כותב ג' פרושות אבל עכשיו בערבית להיות שאז זמן שהדין גורר לבין חין זמן דק' טוב מאוד לזיכר ומועיל מאוד לאמר עלינו ועל כן נקוה לך - ואח"כ יאמר פ' ויהיה ה' למלך ה' והיה מחחיל בו וסיים בד' ג' י' ותענין מ"ש על פ' הלא אחי עיני לך -

פרק ג ערבית והוא רחוס שבתפלת ערבית יש י"ג תיבין נגד י"ג מכליין דה"א לאכפיה' כולה דינין למתק בהם ד' פרוכפוס דקייפה המתחילין להתעורר בערבית והם משחית עון אף וחמה - עון חכמת דנוגה - משחית בינה דנוגה - אף תת' דנוגה - חמה נוק' דנוגה וגם לכיין שהקב"ה מרח' על הרשע' דגיהנם כאל' בונה' שאז טפין אש יורדין דגיהנם והם פ"ר ושכ"ה מיני דינין וצריך למתקן וטוב לכיין כי ר"ת של ג' תיבין הראשונים הם ר"ו ג' ג' גבור' וגם רחוס יכפר עון ראשי תיבות פ"ר בני' -

מע"ח כבר בארנו שבתפלת מנחה ושחרית צריך לתקן עיניו בתפלת עמידה עד סוף התפלה לומר בעינים סגורות בסוד עולמתא שפירתא וכו' אבל עכשיו בערבית כשתתחיל לומר ערבית חייב לסתו' עיניו תיכף לומר כל התפלה בעינים סגורות והוא בסוד עולמתא שפירתא וכו' דהיינו משעה שמתחיל ברכ' ק"ש הראשונה שהוא אשר צדברו מעריב ערבים עד סיום כל עמידה תסגור עיניך וסחוס אותם וגם תאסור ב' ידך ועג"ז יד ימינך על שמאלך עד סיום עמידה - וסוד הטע' סתימ' העיני' תתב' בסבא פ' משטט' עולמתא שפירתא דלית לה עיינין כי הנה רחל נאמ' בה ורהל היתה יפ"ת ויפ"מ והוא עולמתא שפירתא כי לית לה עיינין כמו בלילה שאמר בה ועיני לילה רכות - וטעם הדבר כי לילה עומדת באחורי רישא דז"א ונמשך שפע מעינים דלילה ללילה ונעשו בה עיני' אבל רחל היא מחזה ולמטה בזהיר' דז"א וגם בפנים תוך ז"א מסתיים יסוד אמא ומסדים מתגלגין בגלוי רב ומאירין לרחל שהוא בחי' הויפי אמנם חין שם בחי' עינים ב"ח כדי שימשיכו ויעשו עיני' ברחל וע"כ כינה הויפי מחזה לרחל ועיינין ללילה ולא יופי ללילה כי שם האור' מגולג' וכיול' העיינין ללילה ללילה והנה בליל' הוא חשך ומשחין עיני רחל משא"כ ביום ובת"ש בתפלת השחר וע"כ צריך שיבגור העינים לרמוז על החשך כג"ל ובה תבין מה ענין בחי' חשך ומחין נמשך וגם לילה חשך בלילה ולא ביום וטעם חיבוק הידים זעג"ז כמ"ש תפלת השחר בעמידה כי החסדים המתפשטים בגופ' דז"א ולמטה צריך לחבק ימין על שמאל ושמאל על ימינה לאכללא וימינה בשמאלא ושמאלא בימינה כדע ועי"ז המתקין כד שמאל בהימין - והנה בערבית רשימו שלום המתפשטין כאלו שם מן היום לכן מחבק הימין בשמאל והשמאל בימין לטעם הכל' מה שנהגו לומר מונשרים קודם ערבית לא היה אומרם הרב ז"ל רק פסוקי י"י כבאות גם א"ב שאומרים במ"ש קודם ערבית לא אמר :

פרק ד תפלת ערבית ג"כ כבר בארנו אך קנינו הדברים כי עתה חין צב כח להעלות כל הד' עולמות רק היכלי דבריהם לנר כנו' במ"ה באר היטב אך דע כי כבר ידעת כי בעולם הבריאה יש ג"כ ה' פרוכפוס ויש שם ז"ג אמנם הז"א יש בו ז' היכלי דבורין הכוללי' י"ם ואלו הם היכלות דיוצר דשחרית אך ההיכלות של תפלת ערבית הם ז' היכלות דקובא דבריהם וזו שבשחרית אנו אומרי' חמת ויציב כי הוא היכל הרצון דז"א אך בלילה חמת

זו שיעיד לעת' ללא ית' בע"ה באותיו' נחמה - ומחור לעינין הלא ביארנו כי מנחה הם ק"נ עולמו' של גבו' ח"ם ויקח מן הבא בידו מנחה בידו שהוא הגבו' ידו א' שהוא בסוד המנחה ולפי שעשו נמשך מן הגבו' לכן נתן לו חלקו משם אמנם עשו הרשע רמז כי אם ירצה יוכל לייקף מכל ש"י עולמות על ידי קטרוגו בעוה"ר ח"ם י"ש לי רב ודי צוה -

פרק א ענין תפלת מנחה כבר בארנו במקו' אחר אמנם קיצור הדברים הוא במש"ל כי הלא הזווג שהוא תפלת המנח' הוא מן ישראל שהו' ז"א עצמו עם לילה אך אינה ארוכה כמותו רק מהחמה ולמעלה - וכבר בארנו כי יש שם צוה מקו' היסוד הראשון דז"א ובאות' הבחי' מזדווג עמה ואין להאריך כאן - אמנם רחל היא אב"א עמו ואינו מזדווג עמו אך כיון שלא נסתלק' מן האחו' נשא' מקו' פניו לרחל שהיא עולה ונגדלת בכל שיעור ז"א באחוריו צוה וכבר בארנו לעיל ובמקומות אחרים - כי לפי ששאר עדיין רוסם המוחין של ק"ש של השחר לכן א"כ לומר עתה קריאת שמע במנח' אך עכ"ז יש צו זיווג גמור לכן יש בו נפי' אפים רק שמשך מק"ש של שחרית גם בארנו איך יש בה דינין לפי שלילה היא בחי' דינין וגם לפי שרחל עומדת באחור וגם לפי שהין המוחין חדשים אך עכ"ז אינו כ"כ דינין כמו בלילה ואין להאריך בזה אמנם מה שנת' בכאן הוא מש"ל כי הלא בעמיד' של תפלת מנחה יש לי בזה ספק אם נכנסין בו מוחין אם לא כי פשוט הוא אכלי כי נכנסין בו ה"ק של גדלו' אמא אך ניה שאני מסופק אם נכנסין בו הג"ד דגדלות אמא לבר או נכנסין בו ג"כ ה"ק דאבא לבר כמו שהוא בערב' ענין תפלת מנחה כבר בארנו בכמה מקומות ועיינה ביארתי היטיב בפסוק ויקח מן הבא בידו מנח' בס' ל"ת פ' וישל' וע"ש למה נק' מנחה - (מורי ז"ל נהג שלא לגלח אחר חזות שהוא עת מנחה גדולה ואפי' בע"ש היה נוהר מאוד גם היה זה' דבר גזומא להסלים שבר שכיר קודם תפלת מנחה ולפעמים היה מתעכב עד אחר שקיע' החמה כאשר לא היה לו לפרוע השכר שכיר והיה משלח לכאן ולכאן לבקש נועות עד שישלם שכר שכיר ואח"כ היה מתפלל מנחה והיה אומר איך התפלל להש"י ובא לידי מנחה כזאת ולא קיימתיה ואיך אשא פני להתפלל -)

במנחה צריך שבשעת התפלה תשים שני ידך זעג"ז על החזה וינין על שמאל לרמוז כי החסדים שבז"א המתגלים שם צוה וימתקו הגבו' שהם יד שמאלית וכן בערבית ודע כי כל זמן שיש הזווג הנוגע נומנו תועלת אל רחל צריך לרמוז אותה אז כי ז"ם הנז' בסבא דמשפטי' עולמת' שפירתא דלית לה עיינין כי בלילה כתיב ועיני לילה רכות אבל ברחל לא נזכר אלא יפת מראה לכן בק"ש של שחרית כבר רמזו אותה בפ' ראשון כנו' שם שצריך לסגור עיניו בידו הימני' בסוד עולמת' וכו' והנה עתה בתפלת מנחה שאין בו ק"ש כל עמידה יהיה בעינים סגורות מלכותו הסוד עצמו בעולמתא וכו' -

ענין הדקה אמר לי מורי זלה"ה שאינו כ"כ ענין הדק' כמו בשחרית כי עקרו בשחרית - אך עכ"ז היה נותן לדקה שלשה פרושות ג"כ במנחה אבל בערב' אין זנין דקה כלל כי החסדים צדו מאוד והיה מהר שלא לאומר אלא בטלית ולא היה מסיר טלית ותפילין עד עלינו וטוב מאוד להזהר אמנם ענין התפילין מתחלה היה טוב להניח דרש"י ודר"ת ביחד בשחרית ובמנחה היה מניח תפילין דר"ת לבד ואחר שהיה לו תפילין של שמושא רבא גדולים אז היה מניחם בכל מנחה ומנחה ולא היה מניח של ר"ת במנחה והיה אומר כי אלו התפילין הסעולין במקו' ב'הסברו' יחד כרש"י וכו' ת"ת כי מוחין דז"א שניה מתערבין יחד ונעשין תפילין א' לכן הם אכזעיים על אכזעיים (נחמה הרב ר' חיים זלמה"ה היה מניח תפילין דר"ת במנחה והיה שונע מלאיה אדם הברכה על תפילין דרש"י ואז היה מניח בלא ברכה) : גם היה נוהר מאוד שלא לאומר אלא עם שקיע' החמה גם היה נוהג אפי' אם היה בע"ש לא היה מניח לאומרה התפלה בקול רם אלא בלחש ואח"כ החזרה בקול רם -

בוונת הכוס דברכת המזון קמה

הכוס סוד המלכות שבו"ק דבריאה : והוא חסוד צי אלבענות
הידיים סוד ה"ח וה"ג • אח"כ הוא מונח על ה' אלבענות
דימין סוד ה"ח הממחקים ה"ג שאימ"ח המקננת בנ"ס עליונו' דבריאה
מתלבשת בהם ומגביה אחו' עם ה"ח המקנן ביצירה מהקרקע מקום
הנצורות הקשות שאינם ממוחקות • טש"ח שהוא ה' אלבענות גי'
ה"ג שזאימ"ח סעד שם יגיע הכו"ס להרתיקו מהקליפות : וכווננו כנגד
החום מקום נוקבי' דו"ח היוצאת מאחריו כלגלו

ואין לה אור עינים • ויכוין דנתינת עיניו בכוס להמשיך לה אור
מנו"ה דלצח דרך אחורי שם מ"ה שכו"ח (יוד • יוד הא • יוד הא ואו
יוד הא ואו הא גי' עי"ן • (בשבח) ה"פ יה' אדני עם ב"כ גי'
ב"ח עין שמאל דחל • ובח עי"ן ימין שלה ה"פ (יוד הי ואו הי) וה"פ
י"הוי אומיות דה"פ ו"דה וב' כוללים די"ה ודו"ה גי' בת :

וידבר אלי זה השולחן אשר לפני ירהי :

ויכוין לסוד ק' ברכות שהיא אדני גי' ס"ה זד"ל אומיות אלף למד פה
דלת תו (בר"ח • תיו) גון ואו גון יוד ואו דלרשע"ה גי' ק' :
(בשבח) ויכוין לסוד ק' ברכות שהיא ירהי יוד הי ויו דהו
עם ב"ג גי' ק' או יוד היווה הי עם כ"ח אומיות •
יוד ויו דלת הי יוד הי יוד ויו הי יוד • קויהוה יוד הי ויו הי
גי' נח כסוד דודי נח : (כי"ט) במקום ע"ב יכוין בע"ב דס"ג
שהוא ס"ג עי"א גי' י"ט כנו"ל •

ברוך אתה ירהי אלהינו
מלך העולם (כנ"ל)
הזן את העולם כולו בטובו
בחן בחסד וברחמים הוא
נ"ותן גי' אב"ג ית"ש לחים
ובכללות ברכ' א יכוין להאיר
מוח חכמ"ה כנוקבא' צח אורו'
של ה' אומיות אלף למד פה
(בשבח) צ"ח אומיות יוד ויו
דלת (כי"ט) יוד ואו דלת
דס"ג :

לב"ל בישר ר"ח גי' יצ"ק כי לעולם חסדו : ובטובו
הגרזל תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד •
בעבור שמו הגדול פי הוא אל שדי שנברוא' משפיע לזן

כוונת הכוס דברכת המזון

אם יש לו זימון יכוין

הכוס סוד המלכות שבו קלות דבריאה, והוא מסובב כי אלצעות הידים סוד ה' חסדים וה' גבורות, אח"כ הוא מונח על ה' אלצעות דימין סוד ה' חסדים הממתקים הה' גבורות, שאימא המקנת בג' ספירות עליונות דבריאה מתלשט בהם, ומגזיה אותו עם הת"ת המקנן זילירה מהקרקע מקום הגבורות הקשות שאינם ממותקות, טפח שהוא ה' אלצעות גי' ה' גבורות שבאימא שעד שם יגיע הכוס להרחיקו מהקליפות, ונותנו כנגד החוזה מקום נוקבי' דו"ה היוולדת מאחוריו כנגדו, ואין לה אור עינים. ויכוין זנתינת עיניו זכום להמשיך לה אור מנלח והוד דלזנח דרך אחורי שם מ"ה שבו"ה יוד' יוד' הא הא ואו יוד' הא ואו הא גי' עי"ן. (בשבת) ה' פעמים יה אד' צי עם צ' כוללים גי' ב"ת עין שמאל דרחל, וצת עין ימין שלה ה' פעמים יוד' הי ואו הי וה' פעמים יה וי' אותיות דה' פעמים ו"ה וצ' כוללים די"ה ודו"ה גי' בת:

כונת סדר קידוש ליל שבת

אוצר החכמה

אחר השלמת ערבית יבנס לביתנו ויאמר בקול רם ובשמחה יתירה **שבת שלום** כי הוא כותן המקבל את הכלה בשמחה גדולה וכסבר פנים יפות: וינישק ידי אמו ידומו למקסי הצלם שנמשכו ביא ונגבהה ראשו דוא עד התגית הגוי:

וכונת הנשיקה הוא כי יכין הגושק להמשיך שפע והארה משודש התרג שנסה להמתיק ולבסס התרג דמנצפך סתוחות וסתומות אשר באצבעות ידי הכורך ואז מתעוררים רדמי המנך ומברכהו.

דמלנת

שודש ההרג שבסה

זמשרץ

א"ת

סןקךך היח שבה אצבעות יד ימין

ואסיר כי הסתוחות הם חסדים דבין שדמ גבורות דמיה והסתומות הם גבורות דבין

מנצפכ היג שבה אצבעות יד שמאל

סעודת ליל שיק כנגד יצחק להנצל מחבלי משיח

אח"כ יעסוד בשולחן מעומד במקום אשר אחיכ ישב בו ויאמר

דא היא סעודתא דחקל ונפוחין קדישין

ועוד יכין להמשיך חחין בגיה דתיי רצלמי המוחן ובתוכם יג הויות ואהיה מנוקרות נרגחי דניגוד דרוח דרוח דנישסה דמיה חג"ת דחג"ת ובין

אח"כ יקף את השולחן דרך צד ימין בשתיקה סעם אחת ויכין להמשיך חחין בגיה דתיי דמוחן ובתוכם יג הויות דאחיה

כונות פרטיות

אה"ח 6025

ישראל ולאה = ז"ן הגדולים
נפש=נה"
רוח=חג"ת

ובין דמיה ודבין מהי סיצוסי חגית
דחגית דמקסי חגית דחגית דבינה
דישראל ולאה להחן בניה דתי
דהיס חגית דחגית דחיצוניות
העולמות דבינה דמיה ובין דיעקב
דחל כנגד מה שנמשך בברטו
ונפרים וכו' וכו' הא' שבצפונה

ואהיה כניקודת נרנחי דנפ"ש דרוח
דנשמה דמיה ובין דמיה ודבין
ססקיף דהי סיצוסי נהיי דמיה
ובין דישראל ולאה למקסי" דהי
סיצוסי נהיי דמיה ודבין דיעקב
דחל דפניסיות דנישמות כנגד מה
שנמשך ^{אוצר החכמה} בעפודה עצמה.

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה או הו יז הו או הו יז הו אהיה
יהוה יז הו ח הו יז הו וו הו יהוה

או הו יז הו או הו יז הו
יז הו ח הו יז הו וו הו

אח"כ יקח בידו שני אגודות הרמחים לזרן של הדם הרומז לני אבות
שבתגית בן שני ידיו ימנית ושאלית ואם יש צדמ ריח

ודארים

כונות פרטיות כד

וראויים לכרכה יברך ויריח בהם ויכוון כונת הריח:

כעלות כונת הריח הוא להעלות כל חלקי הקדושה שנשאיר בעשיה
 שהיא בחינת הנפש אל היצירה שהוא זיא בחינת הריח
 להעלותם עם כל גבורות מנצפך שהם בחינת גבורות דמיה המתפשטים
 בחוסם ובסה ובזרועות ובידים ובאצבעות דזיא להעלותם לשורשם דרך
 בי נקבי החוסם אל תוך החוסם ומשם לשורש הגבורות שבדעת העומד
 מבסנים כנגד המצח להתמתק בשורשם ומשם לשורש המוחן חרב
 וחרג שהם הגהי :

חה פרטית הכונה רמחה בסמוך

ריח ניחח אשה ליהוה

קודם שיעלה הריח אל החוסם יכוון כי הוא בסוד הריח שהוא מספר
 ריבוע אלהים פשוט והי אותיות אלהים פשוט ויג אותיות
 דאלהים דידון :

ובעלות הגל הריח אל בי נקבי החוסם יכוון כי בי פעמים הגל גי אנדרים
 ועם בי כוללים עולים למספר ניחוח :

ובעלות הריח אל המצח ששם גילוי הדינים יכוון כי הוא בסוד אשה
 שתוא מספר אלהים דידון כמספר מצפיק והי אותיות שורשו והכולל :

אחייכ יכוון כי הגל הריח שהם הבי הגלים הגדיל העולים ניחוח שעם
 הכולל עולים כמספר אות לסיד דלהי עם גי אותיותיו ולהעדות עוד
 את הריח אל הארבעה מוחין חרב חרג שבחם די הריח עסמיב ואל די
 אותיות

כונות פרטיות

אותיות שורשים שנבחר להתכתב תכלית הנאמרת והמצטרף אליו :

ריח קודם שיגיע א אל אלה אלהי אלהים
לחוסם אלק למד הי יוד מס, אלהים

ניחח לחוסם אבדמם זון

אשה למצח אלק למדהי יוד מס, מצפץ אלהים, אוי א ויטו"ת

למד אבדמם

י למוחן דנתר חכמה יוד הי ויו הי עב שתיק
ולנתר דנתר

ה בנה יוד הי ואו הי סג טק

ו חסדים יוד הא הא איה איה

אה"יח 6025

ה נפרחת יוד תה וו תה בין טק

חתיק אחד שדיח בהם יחבר יחד ויאמר זכור ושמור

בדיבור אחד נאמרו וביזם יאמר שמור וזכור

בדיבור אחד נאמרו

ועוד יכוון להמשך תהן בניה
דתי דצלמי המוחן ובתוכם יג
היח ואהיה פגוקדות טרנחי
דנרנחי דוח דנשמה דמיה ובן
דמה דבן מה פירצוסי תגית
דחיה

ויהיה להקיש את השולחן פעם
שנית בשחוקה וכוון להמשך
תהן בניה דתי דצלמי המוחן
ובתוכם יג היח ואהיה פגוקדות
טרנחי דנרנחי דוח דנשמה
דבן

כונות פרטיות כה

דגית דבניה דזרן לחחן בגיה
 דתיי דהיס דגית דגית דפגישות
 דנישמות דיעקב דרחל כגד מה
 שנמשך בסכת מעין שכז :

דבין דמיה דבין דבין מה פרצוסי
 חביר דגית דסקיסי חביר דגית
 דבניה דזרן לחחן בגיה דתיי דהי
 פרצוסי חביר דגית דסקיסי חביר
 דגית דיעקב דרחל דבניה
 דחיצוניות העלמות כגד מה
 אוצר החכמה
 שנמשך בויכלו השני :

<p>אהיה יהוה</p>		<p>אהיה יהוה</p>	
<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>
<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>		<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	
<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>
<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>		<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	
<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>
<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>
<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>
<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>

ובעודו עומד יקבל הכוס הרומז ליעקב ורחל משתי ידי זולתו
 בשתי ידיו. הידומים לדגית דגית דבניה דזיא ויגביהנו עד
 כנגד (ז)

שער הכוונות ע עא

כונות פרטיות

כנגד החזה ועל ידי המעשה דהיינו לקיחת הכוס ונתינת היין בו והזיגה והסתבלות בו יכוון להמשיך מאוד סנימי דמוחן דכחבד דתגית דחיצוניות דתכונה שכתבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא שנמשכו כזא בויכלו דאתר העמידה אור סנימי דהיינו שני יה מעב סג דתגית ויה פשוט מרעת עם כל פרטיות דרך גי קוי תגית דתגית דזיא שדם הידים אור סנימי לכחבד דתגית דבינה דחיצוניות דיעקב ורחל באופן זה :

א"פ באחזה
א"פ בדיבור

ויכולו השני

כוונה 2

יכוון להמשיך סחבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא שלשה יה פשוטים וישלשתם גי מיה :

כו

כונות פרטיות

אה"ח 6025

ויבין ביה דחכמה אות י' נגד כף יד יסן אות ה' נגד ה' אצבעות :

וכן ביה דבינה אות י' נגד כף יד שמאל אות ה' נגד ה' אצבעות :

גם יכוין כי יה דחכמה הוא מספר יד סרקן דיד יסן וכף היד עצמה :

כוונה 3

ויה דבינה כמספר יד סרקן דיד שמאל וכף היד עצמה :

גם יכוין ביה דחכמה כי יס י' גי' כף ואות ה' כמספר ה' אצבעות

כוונה 4

דיד יסן :

וכן ביה דבינה יס י' גי' כף ואות ה' כמספר ה' אצבעות דיד

שמאל :

גם יכוין כי בסלוי י' דעיב דחכמה יש ה' אהיות נגד ה' אצבעות

כוונה 5

יד יסן ובסלוי מלויים יש יד אהיות נגד יד סרקי יד יסן :

וכן בסלוי יה דסיג דבינה יש ה' אהיות נגד ה' אצבעות ויד אהיות

במלוי מלויים נגד יד סרקי יד שמאל :

גם יכוין ביה דעיב דחכמה כי יוד גי' כי שהיא כף יד יסן ואות

כוונה 6

הי גי' יד סרקי יד יסן והבר :

וכן ביה דסיג דבינה כי יוד גי' כי שהיא כף יד שמאל ואות הי

גי' יד סרקי יד שמאל והבר זיה דדעת פשוט באמצע ושלשתם

יששיבם לאור פנימי לתביר דהצית דבינה דחיצוניות דיעקב ודחל :

ויכוין כי כי יה מלאים חו' פשוט גי' כוס וכמספר אלהים :

כוונה 7

כונות פרטיות

א"ת"ח 1825

בניהו בן יהוידע / דוויק, חיים שאול בן אליהו הכהן עמ' 334

כז כונות פרטיות

ויבין להמשי' הגי' יה הגוי לארם לחבד דחגית דחיצונות דבינה דיעקב ורחל

גי כלי חכמה דיעקור	ג' כלי דעת דיעקור	גי כלי בינה דיעקור
יוד הא וו הָה	יוד הַה וו הָה	אלף הַה יוד הָה
יוד יוד הא יוד הא וו	יוד יוד הַה יוד הָה וו	אהיה
יוד הא וו הָה	יוד הַה וו הָה	א אה אהי אהיה
י יה יהו יהוה	יוד יוד הא יוד הא	
	ואו יוד הא ואו הא	

70 תיבות + יה' = אלהים
שמוביל למנצפ"ך שהן ה'
גבורות הבונות את בנין הנוק'

מנצפך אלהים	אחיב יבין להמשך מדעת דוא שורש
דעת היא	הג מנצפך סיד הי אותיות אלהים
יוד הי ויו הי	מנצפך לדעת דיעקור אלהים
יוד הי ואו הי	יוד הַה וו הָה
יוד הַה וו הָה	יוד יוד הַה יוד הָה וו יוד הָה וו הָה
	יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא

וישיש הכוס נגד החזה וימשך האיה מגי הסדים לחגית דיעקב ורחל

יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אלף למד	אלף למד הי יוד סם	יהוה
אלף אלף למד	צבאות	אלהים
אל	השתפא	אנדטם
		אחד

כונות פרטיות

אחד יחזיק הכוס ביד ימינו לבד ויכון יהוה יהוה
 לכלול את יעקב ורחל ביסין להמתיק ההיג יהוה
 בהי אצבעות יסין שדם היח יהוה יהוה
מנצפך אלהים

ויכוין להמשך עב סין מיה בין מארס דמוחן דחביד דתגית דחצו'
 דתבונה שבתביד דזיא מלובשים באור נהיי דתבונה שהס קסיא
 קסיג קניא ודרך תגית דזיא ימשיכם לחריב וחויג דחביד דתגית דבינה
 דחיצוניות דיעקב ורחל

אה"ח 6025

הוצאת

י'וד הי ויו הי י'וד הי ואו הי
 אלף הי י'וד הי אלף הא י'וד הא
י'וד הא ואו הא י'וד הה וו הה
אלף הה י'וד הה

ויכוין כי זי שמות אלו הם ין כי בששוסס יש זי יודן גי' ין
 ובמלואם סיס אותיות ועס הכולל גי' ין

גם יכון כי בי יה דעיב סיג י'וד הי י'וד הי גי' ין

י'וד הי ויו הי גם יכות כי זי יודן דעיב סיג גי' ין
 י'וד הי ואו הי

גם

כונות פרטיות כח

כוננה 15

גם יכוין להמשיך ליעקב ורחל האדה מן כתב־יד חגית דנתר דדא
כל אחת כלולה מעשר גי' יין

אח"כ ימזוג היין שהוא ז' שמות ^{אוצר החכמה} עסמיב קסא קמיג קניא כמספר
יין למתקו במים שהם הסי' יודין דעסמיב העולם כמספר מים

י'וד הי' וי'ו הי' י'וד הי' ואו הי'

י'וד הא ואו הא י'וד הה וו הה מים

י'וד הי ויו הי י'וד הי ואו הי

י'וד הא ואו הא י'וד הה וו הה י'ו

אף הי י'וד הי אף הא י'וד הא אף הה י'וד הה

אח"כ יתן עיניו בכוס ויכוין כי עין יסין הוא הי' היות העולם כמספר
עין ויכוין לשלמותם במילוי סיג ויכוין להוסיף ולחבר עם כל

סיג שני אותיות והי' דהיות השושנות ואז כל שם סיג עם בי' אותיות
והי' כצורתם לא בחשבונם עולם כמספר אדניי ואז יכוין לחבר עם כל

שם אדניי בי' אותיות ייה הנשארים מהי' היות השושנות ואז יעלו
הים ייה אדניי עם בי' כוללים גי' בית חוהו בת עין יסין

ובעין שמאל יכוין כי עין גי' ביס אדניי והבת עין שבה הוא הסי'
ייה אדניי :

בת

כונות פרטיות

בח עין ששאל

בת עין יסין

יה אדני יה אדני

יהוה

יהוה

יה אדני

זה יוד הי ואו הי

זה יוד הי ואו הי

אוצר החכמה

יה אדני יה אדני

יה אדני

יה אדני

אדני אדני

אח"ח 16025

יהוה

זה יוד הי ואו הי

יה אדני

יהוה

יהוה

זה יוד הי ואו הי זה יוד הי ואו הי

יה אדני

יה אדני

ובעודו כסתכל בכוס יבין להשיך לי עקב ורחל נתר באופן זה
יוד פעמים היי ויוד פעמים הא' ויוד פעמים דה.

כוונה 18

הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי

הא הא הא הא הא הא הא הא הא הא
הא הא הא הא הא הא הא הא הא הא

הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה

יכוז

כונות פרטיות

כ"ט

יבון לקים מע דאודייתא ודרבנן ביני.

אח"כ עי הדיבור שהיא אמידת וכלו והקדוש יבון להמשך עוד מארס דמוחן דכחבד דהגית דחיצוניות דתכונה שבחבד דהגית דחיצוניות בינה דזיא אור סקף לכחבד דהגית דבינה דתי דיעקב דחל אור סקף דנמת אור האגמי ממי שנמשך במעשה :

ומלבד כל הגו יבון בני יבועי דוהכו הזה הגי להמשך כתרם ^{אוצר החכמה} גי קרי יסין ושאל ואמצע דחבד דהי סרצוסי הגית דחיצוניות דישים עם צלמי דמחין שבהם ובתוכם יג ייה דיג הוות דני סרצוסי חבד שהם יחדות וחיות ונשמות וריחות דנחי דנינחי דרוח דנשמה דמיה דמיה דמיה דמיה ועליהם מקיפיהם ^{ה"פ 6025} יג איה דיג איה לכתרים ולחחין בניה דתי דני סרצוסי חבד דהי סרצוסי הגית דמיה דמיה דמיה דבין דחיצוניות דבינה דזיא :

גם יבון להמשך כתרם גי קרי חחין בניה דתי דהי סרצוסי חבד דהגית דסגיסיות דישמות עם צלמי המחין שבהם ובתוכם כ"ט הוות דסרצוסי חבד בנקדות הדועות דים שהם יחדות וחיות ונשמות וריחות דנחי דנחי דרוח דנשמה דמיה ובין דמיה ובין דבין ועליהם מקיפיהם כיו אהיה בנקדותיהם לכתרים וחחין בניה דתי דהי סרצוסי חבד דהגית דמיה ובין דמיה דמיה ובין דבין דסגיסיות דבינה דזיא :

ויבון להמשך מלכות דכתרים וחחין בניה דתי בני סרצוסי חבד דהגית דמיה דמיה דמיה דמיה דבין דחיצוניות דבינה דזיא עם נשמות יחדות וחיות ונשמות וריחות דנחי דרוח דנשמה לכתרים (ח) ולחחין

כונות פרטיות

ולחזן בניה דתי דג' סרצוסי חב"ד דחג"ת דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן
דחיצוניות דבינה דיעקב ורחל :

גם יכון להמשך מלכות דכתרים וחזן בניה דתי דהי סרצוסי חב"ד
דחג"ת דמ"ה ובין דמ"ה ומ"ה ובין דבין דסנימיות דבינה דזיא עם
נפשות דחידות וחיות ונשמות ורוחות דנינח"י דנח"י דרוח דנשמה
לכתרים ולחזן בניה דתי דהי סרצוסי חב"ד דחג"ת דמ"ה ובין דמ"ה
ומ"ה וב"ן דבין דסנימיות דבינה דיעקב ורחל :

יום ה'ששי רת י"ה יכון להמשך בי אותיות יה עם קוץ
היוד מאים דמוחן דדתי דדעת דחב"ד דחג"ת דבינה דחיצוניות דזיא
דרך סיו דזיא מקיף לדתי דדעת דבין דמ"ה ודבין דבין דחיצוניות
דיעקב ורחל :

ויכלו גי' עב יוד הי ויו הי

ה'שמים רת הויה אלא שיכון אותה מראה ביודין

מלכות	בינה	יוד הי ויו הי
והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי		
חזן דחב"ד דחג"ת	חזן דחב"ד דחג"ת	חזן דחב"ד דחג"ת
דחיצוי דישים	דסנימיות דישים	דסנימ"י דתבונה

אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה

כונות פרטיות

חזת דנחדי דנהיי דרוח דנשמה דמיה חזת דנרנחדי דנהיי דרוח דנשמה
 דמיה לחחיין דחבייד דתגית דחיצו דמיה דמיה דמיה דמיה דמיה לחחיין
 דבינה דזיא. דה' סרצוסי חבייד דתגית דסניסיר
 ויכוין להמשך מלכיות דחחיין הנז' דבינה דזיא.
 עם נפשות דחיות הנז' לחחיין דיעקיייד ויכוין להמשך מלכיות דחחיין
 דחיצו דגזי עם נפשות דחיות דגזי לחחיין
 דיעקב דחל דפניסיות.

בשבת כל הספירות נקראות שביעי ולכן היסוד גם נקרא שביעי. ושביעי זה מלמטה למעלה.

סוד
מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי

בניה דהיס חבייד דתגית בניה דהיס חבייד דתגית בניה דחבייד דתגית
 דסניס" דחבנה דסניסיות דיש"ס דחיצו דיש"ס

אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה

לכניה דחבייד דתגית דחיצו לכניה דחיס חבייד דתגית דסניסיות
 דבינה דזיא דבינה דזיא
 להמשך המלכיות דבניה עם להמשך מלכיות דבניה עם נפשות דנשמות
 נפשות דנשמות לכניה דיעקב לכניה דיעקב דחל דסניסיות
 דחל דחיצוניות מכל

כונות פרטיות

מספר התוכנית
6025

מכל מלאכתו אשר עשה ויברך ^{חסד} אלהים ^{נבי} את

יום השביעי ^{חש}

בשבת כל הספירות
נקראות שביעי ולכן
חסד גם נקרא
שביעי. ושביעי זה
מלמטה למעלה.

בי קוי יסין ושטאל דדתיי בי קוי יטן ושטאל דהי"ס הבי"ד דחגית
דחב"ד דחגית דחיצוי דיש"ס דפנימיות דישמית

אָהִיָּה

אָהִיָּה

אָה

יְהוָה

יְהוָה

יְה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱה אֱה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְה יְה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱה אֱה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְה יְה

או הו יו הו או הו יו הו או הו יו הו או הו יו הו

או הו או הו

יו הו וו הו יו הו וו הו יו הו וו הו יו הו וו הו

יו הו יו הו

לכת"ים דדתיי דחב"ד דחגית לכת"ים דדתיי דהי"ס חב"ד דחג"ת דסיה ובן

דפנימיות בינה דז"א

דחיצוי דבינה דז"א

להשיקן השלכית דכת"ים דדתיי הנני עם נפשות דיחדות ונפשות

דדוחות הנני לכת"ים דדתיי דיעקב דחל דחיצוניות דפנימיות

ויקד"ש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר

ביא

ברא אלהים לעשות ^{סלכות}

בליה תיבות דויכולו יכוין להמשך יוד היי דסיג העולים כמסי ליה
מארס דבניה דתביר דתגית דבין דבינה דחיצו' דזיא דרך סיו דזיא
סקיף ליוד היי דסיג דאוס דבניה דתביר דתגית דבינה דחיצו' דיעקרה.

קו שמאל

ג"ר = מוחין

גם יכוין כי ליה תיבות כנגד ליב נתיבוח וגיר דזיא

יוד הי דרך סיו דזיא סקיף ליעקרה

כי הנוק' כנגד נה"י דז"א

גם יכוין כי הם כנגד ליב נתי' ונהי דזיא

יוד הי דסיג דיעקרה יכוין בתבת סברי כי סיר

ל"ב שיניים וג' אלהים = מוחין דנוק'

גם יכוין כי הם כנגד ל"ב נתיבות וג' אלהים

הם ג' יוד תיות דחייג וי' דסברי הם יוד כו' דיוד תיות ובי כו' דהויג

אה"ת 6025

מרגנן גיי רסיח ובין והוא עיד שיש דשמע

סברי

יוד הי ויו הי	יהוה	יהוה
יוד הי ואו הי	יהוה	
יוד הי ואו הי	יהוה	יהוה
יהוה יוד הא ואו הא	יהוה	יהוה
י יה יהו יהוה רסיח	יהוה	יהוה
יוד הה וו הה כ"ו	יהוה	יהוה
בס'		

כונות פרטיות

בפי תיבות דברכה זו יכוין להמשך פי יודין דעסמיב דחבי"ד דוי"א
לפי אותיות דבן דנוקי

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן

יכוין הגסן גי' יאההויהה יאהדונהי כמנין הקל שהם
הנה"י ששם עומדים יעקרו

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
אהיה אלף הי יוד הי
אלף למד פא הי יוד
יוד ויו דלת הי יוד

יכוין מסבע הברכה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו ושבת
קדשו באהבה וברצון הנחילנו זכרון למעשה
בראשית תחלה למקראי קודש זכר ליציאת
מצרים ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו
ברוך אתה יהוה מקדש השבת

ע

כונות פרטיות לב

ע' תיבות דויכולו והקידוש עם ב' תיבות יום השישי גי' עיב

יוד הי ויו הי

בליה תיבות דקידוש יכוין להמשי' יוד הי דעיב טארם דחחין דחביד

קו ימין

דחגית דבין דטיה דבינה

ליוד הי דעיב דארם דחחין דחביד

דחיצו' דזיא דרך סיו דזיא סקיף

דחגית דבינה דחיצו' דיעקב דחל

אה"ח 6025

ה' אותיות
דאלהים זה ה
גבורות

כי ליה תיבות דויכולו ולה תיבות דקידוש עם מס' ריה יום

ויכוין

הששי גי' כום כמס' אלהים שהם היג ויכוין להמשיך טארם

דדעז דזיא היג מנצפך סקיף להיג מנצפך דדעת דיעקב ורחל

והוא הגום :

מקיף לדעת דנוקי

אלהים מנצפך

מארם דדעת דזיא

אוצר החכמה

אלהים מנצפך

עוד יכוין להמ' א"י"ם דיין והוא שיכוין כי ע' תיבות דויכולו דקידוש

גי' יין לדמשיך סקיף לז' יודין דדי' הויות וגי' אהיה

י'הוה י'הוה י'הוה י'הוה אהי'ה אהי'ה אהי'ה

גם יכוין להמשי' מקיף לס"ט אותיות עיה דעסטיב קמיא קמיג קניא

יוד הי ואו הי

יוד הי ויו הי

אלף הא יוד הא

אלף די יוד הי

יוד

כונות פרטיות

יוד הא ואו הא יוד תה וו תה

אלף תה יוד תה אה"ת 6025

גם ישיך מקף לבי יה דעב סיג גם ישיך מקף לוי יודין דעב סיג

יוד הי דסיג יוד תי' וי' הי'

יוד הי דע"ב יוד תי' ואו הי'

גם יכין בעי תיבות דויכלו ודקידוש להמשיי מקף מאוים דכהכיד
תגית דכתר דזיא כיא כלולה מיי מקף לין שהוא האתם הפנימית
שכבר קבלה במעשה :

אח"כ ישב במקומו וישהה מנוס יין הקידוש לפי שמוחין אלו
אסיי אותם דמקף עיקרם מאוים ודרך דוסני נוסא דזיא
יוצאים ונוהגים ליעקרר :
אוצר החכמה

אחר ישיטה הכוס של קידוש אחיב שלא עיי מעשה ולא עיי
דבור יכין להמי מוחין דארם ממקיפי המו דחבד חרין דחיצוי
דפנימיי שנמשכו להם מארא בויכולו הגי למוחין מקיסיס דחבד
דיעקב ורחל והוא עיד הנני בויכולו היג :

ולא ישתרו כולו אלא ישאיר ממנו מעצ עד הבוקר להשאיר ברכה :

